ECLI:LV:ZRT:2024:0131.C73506923.5.S
Lietas Nr.C73506923
Lietas arhīva Nr. C-0888-24/48

Zemgales rajona tiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2024.gada 31.janvārī

Zemgales rajona tiesa tiesnese Aelita Vancāne
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2023.gada 21.jūlijā prasītājs /pers. A/ cēla tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret atbildētāju /pers. B/ par naudas piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1775., 1779., 1784.pantu, Administratīvās atbildības likuma 34.panta otro daļu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam galveno parādu (zaudējumus) 2304,00 EUR un visus tiesāšanās izdevumus.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2022.gada 4.jūnijā ap plkst.18:15 prasītāja īpašumā, /adrese/, prasītājam uzbruka atbildētājs, veicot dūres sitienu pa prasītāja seju, kā rezultātā tika nodarīti viegli miesas bojājumi, tajā skaitā traumējot kreisās puses apakšžokli un zobus. Par uzbrukumu tika uzsākts administratīvā pārkāpuma process, kura rezultātā atbildētājs tika saukts pie administratīvās atbildības un atzīts par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā saskaņā ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2022.gada 13.jūlija lēmumu Nr.16768004501022-4 par soda piemērošanu atbildētājam. Minēto lēmumu atbildētājs pārsūdzēja, taču ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2022.gada 22.augusta lēmumu Nr.16768004501022-5 tas tika atstāts negrozīts.

Prasītājas atsaucās uz Administratīvās atbildības likuma 34.panta otro daļu, kas paredz, ka personai, kurai ar administratīvo pārkāpumu nodarīts kaitējums, ir tiesības no pārkāpuma izdarītāja prasīt kaitējuma atlīdzinājumu Civilprocesa likumā paredzētajā kārtībā, kā arī persona ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas.

Prasītājam atbildētāja izdarītā administratīvā pārkāpuma rezultātā tika traumēts kreisās puses apakšžoklis un zobi, kā rezultātā prasītājs vērsās pie zobārsta pēc medicīniskajiem pakalpojumiem. Tāpat, prasītājs vērsās pie zvērināta advokāta pēc juridiskās palīdzības administratīvā pārkāpuma procesa norises laikā. Minēto darbību veikšanas rezultātā prasītājam radušies mantiskie zaudējumi 2304,00 EUR apmērā, kas sastāv no diviem Akciju sabiedrība "Sirowa Dental Clinic" rēķiniem 280,00 EUR un 249,00 EUR apmērā, un zvērināta advokāta Alda Kalinka, prakses vieta SIA "GLIMSTEDT ZAB", rēķina 1575,00 EUR un 200,00 EUR apmērā.

[1.3] Prasība celta Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā kā vienkāršotās procedūras lieta.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

[2] Paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst. Ņemot vērā prasītāja norādīto prasības priekšmetu, atbildētājs norāda, ka saskaņā ar judikatūras atziņām zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(Skatīt Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 2.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC – 143).*

Prasītājs norāda, ka atbildētājs neatļauto darbību pieļāvis 2022.gada 4.jūnijā un par to atbildētājam ir uzlikts administratīvais sods, savukārt prasītājam dēļ atbildētāja darbībām radušies izdevumi, kas uzskatāmi par zaudējumiem. Turklāt prasītājs norāda, ka šie izdevumi ir radušies sakarā ar zobārstniecības pakalpojumu un zvērināta advokāta juridiskās palīdzība apmaksu.

Atbildētājs, nenoliedzot, ka 2022.gada 4.jūnijā ir bijis prasītāja norādītais notikums, uzskata, ka lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka prasītāja izdevumi zobārstniecības pakalpojumiem 529 EUR apmērā ir cēloniskā sakarā ar 2022.gada 4.jūnija notikumiem, ziņas par kuriem iekļautas administratīvā pārkāpuma lietas Nr.16768004501022 materiālos. Atbildētājs nenoliedz, ka viņam ir uzlikts naudas sods, bet uzsver, ka prasības pieteikumam nav pievienoti nepārprotamie pierādījumi, kas apstiprinātu, ka ārstniecības izdevumi radušies vienīgi sakarā ar 2022.gada 4.jūnija notikumiem. Par šādu pierādījumu, atbildētāja ieskatā, nevar tikt atzīta AS "SIROWA Riga" 2023.gada 13.jūnija izziņa, rēķini un maksājuma dokumenti par 249 EUR un 280 EUR samaksu. Jāņem vērā arī apstāklis, ka 280 EUR samaksāti par nakts kapi, bet lietas materiālos nav neviena pierādījuma tam, ka nakts kape ir nepieciešama sakarā ar 2022.gada 4.jūnija notikumiem.

[3] Atsauksmē uz atbildētāja paskaidrojumiem prasītājs norāda, ka iesniegtie pierādījumi kopsakarā ar prasības pieteikumā sniegtajiem paskaidrojumiem pierāda prasītājam radušos zaudējumus, kā arī cēlonisko sakaru starp atbildētāja prettiesisko rīcību un zaudējumiem. Lietā iesniegtā akciju sabiedrības "Sirowa Dental Clinic" 2022.gada 13.jūnija izziņa skaidri apliecina, ka zobārstniecības pakalpojumi bija nepieciešami tieši tā iemesla dēļ, ka atbildētājs 2022.gada 4.jūnijā veica sitienu pa prasītāja kreisās puses apakšžokli, jo šādas traumas esamība norādīta kā iemesls gūtajiem zobu un žokļa bojājumiem. Savukārt, ir vispārzināms fakts, ka nakts kapes tiek izgatavotas individuāli (pielāgotas attiecīgā cilvēka zobu rindai, lai tās vienmērīgi sadalītu slodzi un pareizi piegultu zobiem) – līdz ar to, ja rodas izmaiņas (šajā gadījumā – nolauzta zoba mala un daļa no plombes), iepriekšējās nakts kapes izmantot nav iespējams un nakts kapes ir jāizgatavo jauna (attiecīgi – viena augšžoklim, otra – apakšžoklim).

Atbildētājs norāda, ka izdevumi par juridiskās palīdzības sniegšanu nevarot tikt atzīti par zaudējumiem, jo neesot pierādījumu, ka izrakstītie rēķini ir apmaksāti un ir izsniegti pēc administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas. Prasītājs norāda, ka atbilstoši judikatūrai *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedums Lietā Nr.C39072411 SKC-7/2016),* cietušā tagadējās mantas samazinājuma izpratne ir mainījusies – šobrīd uzskatāms, ka zaudējumi rodas jau ar to brīdi, kad rēķins tiek izrakstīts, neatkarīgi no tā, vai tas ir jau apmaksāts vai tiks apmaksāts vēl tikai nākotnē. Tādēļ atbildētāja arguments, ka zaudējumi neesot pierādīti, jo nav iesniegtie maksājumu apliecinoši dokumenti nav pamatots. Tāpat nav pamatots atbildētāja arguments par to, ka zvērināta advokāta rēķini izrakstīti pēc administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas, jo normatīvie akti vai citi tiesību avoti nenoteic konkrētu laiku, kad advokātam jāizraksta rēķini klientam. Konkrētajā gadījumā zvērināts advokāts un prasītājs bija vienojušies, ka rēķins tiks izrakstīts pēc tam, kad lieta būs izskatīta. Turklāt nav pamatots atbildētāja arguments, ka lietā nav zvērināta advokāta orderis, kas apliecinātu, ka advokātam ir pilnvarojums sniegt juridisko palīdzību. Orderis iesniedzams tajos gadījumos, ja advokāts rīkojas klienta vārdā, taču

konkrētajā gadījumā starp advokātu un prasītāju bija vienošanās, ka prasītājs pats sevi pārstāv, taču advokāts sniedz konsultācijas, sagatavo dažādus dokumentus un sūdzības.

[4] Atbildētājs tiesai iesniedza iebildumus, kuros norāda, ka nepiekrīt prasītāja viedoklim, ka dokumenti par 2023.gada 20.decembrī veiktajiem maksājumiem pierāda prasības pieteikumā norādītos apstākļus. Atbildētājs uzskata, ka prasītājs nav pierādījis visu zaudējumu atlīdzības pienākuma uzlikšanas atbildētajam priekšnoteikumus jeb atlīdzības pamatus: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(Skatīt Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 2.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC – 143).*

Gadījumā, ja prasītājam administratīvā pārkāpuma lietā Nr.16768004501022 tik tiešām ir radušies izdevumi juridiskās palīdzības sniegšanai 1775 EUR apmērā, tie atbildētāja ieskatā, nav atzīstami par zaudējumiem Civillikuma 1770., 1772., 1773., 1775., 1779., 1784.panta izpratnē un nav cēloniskā sakarā ar 2022.gada 4.jūnija notikumu. Prasītājs pievienoja prasības pieteikumam zvērināta advokāta Alda Kalinka 2023.gada 26.martā izrakstīto rēķinu par kopējo summu 1575 EUR un 2023.gada 21.jūnijā izrakstīto rēķinu par kopējo summu 200 EUR. Savukārt administratīvā pārkāpuma lietas Nr.16768004501022 notikumi risinājās un ar to saistītie nolēmumi pieņemti laikā no 2022.gada 4.jūnija līdz 2023.gada 16.martam, tas ir, pirms rēķinu izrakstīšanas. Turklāt tiesai nav iesniegts pierādījums, kas apliecina zvērināta advokāta Alda Kalinka pilnvarojumu sniegt prasītajam juridisko palīdzību administratīvā pārkāpuma lietā. Zvērināta advokāta orderis nav atrodams arī administratīvā pārkāpuma lietas materiālos, kaut arī lieta Nr.1176800450122 izskatīta gan Valsts policijas, gan tiesu iestādēs divās tiesu instancēs. Savukārt Advokatūras likuma 48.pants nosaka, kādas darbības ir tiesīgs veikt zvērināts advokāts, sniedzot juridisko palīdzību, bet Advokatūras likuma 48.[1] pants nosaka, ka zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt Advokatūras likuma 48.pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis. Prasītājs nav pievienojis prasības pieteikumam arī pierādījumus tam, ka ir samaksājis zvērināta advokāta izsniegtajos rēķinos pieprasītās naudas summas. Tas apšauba zaudējumu rašanas un esības faktu. Prasītājs nav definējis izdevumus 1757 EUR apmērā kā saistītos ar izskatāmas civillietas vešanu. Līdz ar to uz tiem nav attiecināmi Civilprocesa likuma 44.panta noteikumi. Tas savukārt nozīme, ka izdevumu rašanu nevar apliecināt vienīgi ar advokāta izrakstītajiem rēķiniem, kuru saturs arī rada domstarpības. 2023.gada 26.marta rēķins izrakstīts par "juridisko palīdzību lietā Nr.16768004501022, savukārt 2023.gada 21.jūlija rēķins – par "juridisko palīdzību saistībā ar izdevumu piedziņu lietā Nr.16768004501022".

[5] Tā kā puses nav izteikušas lūgumu lietu iztiesāt tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajai daļai lieta izskatāma rakstveida procesā.

2023.gada 23.novembrī pusēm ir paziņots par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā un datumu, kad spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu, katrai fiziskajai un juridiskajai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā, savukārt, no Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļās noteiktā izriet, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, bet atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas (..) no (..) neatļautas darbības (..).

[7] Lietā nav strīds, ka 2022.gada 4.jūnijā ap plkst.18:15 prasītāja īpašumā /adrese/, prasītājam uzbruka atbildētājs, veicot dūres sitienus pa prasītāja seju, kā rezultātā tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, traumējot kreisās puses apakšžokli un zobus.

[7.1] 2022.gada 13.jūnijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore Dace Vītoliņa pieņēma lēmumu Nr.16768004501022-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu pa to, ka 2022.gada 4.jūnijā ap plkst.18.15 /adrese/ /pers. B/ vienu reizi ar dūri iesita /pers. A/, tādējādi nodarot miesas bojājumus. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 12.panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar minēto lēmumu /pers. B/ atzīts par personu, kura saucama pie administratīvās atbildības, un /pers. A/ – par cietušo.

2022.gada 13.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors Mārtiņš Šverins pieņēma lēmumu par soda piemērošanu un atbilstoši Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 12.panta pirmajai daļai /pers. B/ piemērots naudas sods 42 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 210 *euro*.

[7.2] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka Kārtības policija biroja priekšnieka Raimonda Karlsona 2022.gada 22.augusta lēmumu atstāts negrozīts amatpersonas 2022.gada 13.jūlija lēmums, bet /pers. B/ un /pers. A/ sūdzības noraidītas.

[7.3] Ar Zemgales rajona tiesas 2022.gada 14.novembra spriedumu augstākas amatpersonas 2022.gada 22.augusta lēmums atcelts un administratīvā pārkāpuma process izbeigts.

[7.4] Ar Zemgales apgabaltiesas 2023.gada 16.marta spriedumu atcelts Zemgales rajona tiesas 2022.gada 14.novembra spriedums un atstāts negrozīts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2022.gada 22.augusta lēmums lietā Nr.16768004501022.

[7.5] Attiecībā par nodarījuma raksturu, motīviem un cēloņiem lietā noskaidrots, ka savstarpēja konflikta laikā miesas bojājumus prasītājam nodarījis atbildētājs un viņa darbību rezultātā /pers. A/ bija nepieciešami zobārstniecības pakalpojumi, jo 2022.gada 4.jūnijā, veicot sitienu pa prasītāja kreisās puses apakšžokli, prasītājam tika nodarīti miesas bojājumi – zobu un žokļa bojājumi, jālieto nakts kapes.

[7.6] Miesas bojājumu izdarīšanas fakts pierādīts ar 2022.gada 30.jūnija Ekspertu atzinumu Nr.4190-2022.

[7.6.1] Eksperta atzinums Nr. 4190-2022 apstiprina, ka /pers. A/ konstatētie miesas bojājumi – sejas sasitums ar apakšžokļa kreisās puses 3.zoba kroniša atlūzumu, kas varēja rasties 2022.gada 4.jūnijā trula priekšmeta vienas traumatiskas iedarbības rezultātā, iespējams lēmumā minētajos apstākļos, un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta atzinuma pamatotību, kā arī iestādes secinājumu, ka prasītājam miesas bojājumi radušies atbildētāja darbības rezultātā.

[7.7] Nav arī strīds par to, ka administratīvās lietas ietvaros prasītājs tika atzīts par cietušo, jo viņam tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. Kompensācijas pieteikums lietā netika iesniegts.

Lēmums par administratīvā soda piemērošanu atbildētājam ir stājies likumīgā spēkā.

[7.8] Starp pusēm nepastāv strīds par lēmumā minētajiem faktiem un piemēroto soda veidu.

Nav arī strīds par to, ka /pers. A/ tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi.

Tādējādi nav strīda, ka atbildētājs vainīgs miesas bojājumu nodarīšanā prasītājam, taču pušu starpā pastāv strīds vai prasītājam pienākas zaudējumu atlīdzība.

[8] Civillikuma 1635.pants noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl aizskārēju par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, (..) pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam ir jāpierāda.

Savukārt Civillikuma 2347.panta pirmā daļa noteic, ja kāds ar darbību, par ko viņš ir vainojams un kas ir prettiesīga, nodara otram miesas bojājumu, tad viņam jāatlīdzina tam ārstēšanās izdevumi un bez tam, pēc tiesas ieskata, varbūtēja atrautā peļņa, un atlīdzība (mantiska kompensācija) par morālo kaitējumu.

Ievērojot minēto ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2022.gada 13.jūlija lēmumu Nr.16768004501022-4 par soda piemērošanu atbildētājam ir pierādīts fakts, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājam maznozīmīgus miesas bojājumus, līdz ar to viņam saskaņā ar Civillikuma 1635.un 2347.panta pirmo daļu ir jāatlīdzina prasītājam prettiesiskās rīcības rezultātā radīto miesas bojājumu ārstēšanās izmaksas un radītie materiālie zaudējumi.

[9] Tiesības uz veselības neaizskaramību noteiktas Latvijas Republikas Satversmes 111.pantā. Latvijas Republikas Satversmes 94.pantā ir ietverts personas neaizskaramības princips, kas attiecināms arī uz personas nemantisko labumu aizsardzību (veselība, labklājība, pilnvērtīga personas attīstība un citas sociālās tiesības).

Tiesa konstatē, ka atbilstoši Civillikuma 2347.panta pirmajā daļā noteiktajam atbildētājam ir pienākums atlīdzināt tos izdevumus, kas attiecināmi uz prasītājam atbildētāja rīcības rezultātā radušos seku - maznozīmīgu miesas bojājumu ārstēšanu.

[10] Prasībā prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja materiālo zaudējumu 2304,00 EUR, ko veido zaudējums par saņemtajiem advokāta pakalpojumiem, ko apstiprina lietā esošie rēķini:

1. 2023.gada 26.marta rēķins Nr. AK-03-26/2023 1575 EUR apmērā par klienta konsultēšanu saistībā ar uzbrukumu prasītājam, sūdzības par 13.07.2022. lēmuma atcelšanu un kriminālprocesa uzsākšanu gatavošana, sūdzības par 22.08.2022. lēmuma Nr.16768004501022-5 atcelšanu sagatavošana, klienta konsultēšana, paskaidrojumu gatavošana;

2. 2023.gada 21.jūlija rēķins Nr. AK-07-21/2023 200 EUR apmērā par klienta konsultēšanu un prasības pieteikuma sagatavošanu (lietas 12.-15.lpa).

[10.1.] Ar lietā esošiem maksājuma uzdevumiem pierādīts, ka rēķini ir apmaksāti.

Ar 2023.gada 20.decembra maksājuma uzdevumu Nr.378 pierādīts, ka ir apmaksāts rēķins Nr. AK-03-26/2023 un ar 2023.gada 20.decembra maksājuma uzdevumu Nr.379 pierādīts, ka ir apmaksāts rēķins Nr. AK-07-21/2023.

Tiesa atzīst, ka prasītājs mantisko zaudējumu aprēķinā pamatoti iekļāvis izdevumus, kas prasītājam radušies, saņemot juridisko palīdzību administratīvā procesa lietā Nr.16768004501022.

[11] Pēc 2022.gada 4.jūnija notikuma, kad prasītājam tika izdarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, prasītājs ir apmeklējis zvērinātu advokātu Aldi Kalinku un saņēmis juridisku palīdzību.

[12] Tiesai nav pamata apšaubīt, ka 2023.gada 26.martā un 2023.gada 21.jūlijā pēc juridiskas palīdzības saņemšana pie zvērināta advokāta prasītājs samaksāja par saņemtajiem juridiskajiem pakalpojumiem 1775 EUR.

Šajā gadījumā atbildētāja iebildumi nav pamatoti.

Valsts policijas pieņemtais lēmums vairākas reizes tika pārsūdzēts līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai.

Tiesa nekonstatē īpašus apstākļus, ka būtu pamats samazināt prasītāja labā piedzenamos advokāta izdevumus pēc tiesas iniciatīvas.

Tādējādi zaudējumi, kas prasītājam radušies, saņemot juridisko palīdzību ir 1775 EUR.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka iepriekšminētie prasītāja iesniegtie maksājuma dokumenti par juridiskās palīdzības saņemšanas izdevumiem ir attiecināmi uz atbildētāja rīcības rezultātā radītajām sekām.

[13] Prasītājs 2022.gada 13.jūnijā vērsās AS Sirowa Dental Clinic un saņēma stomatoloģijas pakalpojumus, kur griezās pēc gūtās traumas ar sūdzībām par izteiktu zobu jūtīgumu kreisajā pusē, apakšžoklī.

Tiesa atzīst, ka prasītājs mantisko zaudējumu aprēķinā pamatoti iekļāvis izdevumus, kas prasītājam radušies, saņemot ārstniecības pakalpojumus. Proti, pēc 2022.gada 4.jūnija notikuma prasītājs ir apmeklējis zobārstu zobārstniecības klīnikā AS Sirowa Dental Clinic 2022.gada 13.jūnijā, par ko ir veicis samaksu 529 EUR, ko apliecina lietā esošie rēķini Nr.131004/22842 par 280,00 EUR un Nr.131005/22842 par 249,00 EUR (lietas 10.,11.lapa).

Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt, ka 2022.gada 13.jūnijā zobu ārstēšanai tika izrakstītas un izmantotas nakts kapes.

Tādējādi zaudējumi, kas prasītājam radušies, saņemot ārstniecības pakalpojumus, kopā ir 529 EUR. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka iepriekšminētie prasītāja iesniegtie maksājuma dokumenti par ārstēšanās izdevumiem ir attiecināmi uz atbildētāja rīcības rezultātā radušos seku ārstēšanu.

[14] Tiesa atzīst, ka ārstēšanās process radīja prasītājam ievērojamus mantiskus ieguldījumus un garīgus pārdzīvojumus.

Strīds lietā pastāv par cēloņsakarību starp atbildētāja darbībām, nodarot prasītājam maznozīmīgus miesas bojājumus, un prasītāja materiālajiem zaudējumiem. Prasītājs ir pieteicis prasījumu, kuru pamatā ir atbildētāja darbības, kā rezultātā prasītājam nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, kuru novēršanai bija nepieciešami stomatoloģiskie pakalpojumi.

Par ārstēšanos pie stomatologa atbildētājs samaksāja 529 EUR.

Līdz ar to prasītājs sakarā ar zobu ārstēšanu zobārstniecības klīnikā AS Sirowa Dental Clinic ir samaksājis 529 EUR, kas atzīstami par prasītāja zaudējumiem.

Atbildētāja iebildumi prasībai ir vērtējami kā subjektīvi pieņēmumi, bet ne objektīvi pamatotas šaubas.

[15] Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Minētā Civillikuma norma paredz ikvienas personas pienākumu atlīdzināt zaudējumus, ko tā ar savu darbību vai bezdarbību nodarījusi, un attiecināma kā uz līgumiskām, tā ārpus līgumiskām (delikta) attiecībām.

Vispārīga zaudējumu definīcija dota Civillikuma 1770.pantā, kurai atbilstoši ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, jeb, kā tas norādīts tiesību doktrīnā - ar jēdzienu "zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus vai citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas *(sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: 2018, 200.lpp.)*.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(sk. K. Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., 209.lpp.)*.

Tiesa, izvērtējot zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumus, atzīst, ka šajā gadījumā tie pastāv un ir pierādīti ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst par pierādītu, ka prasītājam nodarītie zaudējumi ir tiešā cēloņsakarībā ar atbildētāja neatļautām

darbībām, kas nozīmē, ka prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētāja zaudējumu atlīdzību – 2304,00 EUR.

Apkopojot norādīto, tiesa atzīst, ka ir pilnībā apmierināms prasītāja prasījums par mantisko zaudējumu 2304,00 EUR piedziņu. Proti, no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenams mantiskais zaudējums 2304,00 EUR.

[16] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesai pašai (ex officio) neatkarīgi no prasītāja prasījuma jānoteic prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja procentus no tiesas piespriestās maksājuma summas uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1765.pantā. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tie ir seši procenti no simta gadā. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6 % gadā no ar spriedumu piedzītās, bet nesamaksātās summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis ar spriedumu piedzītās, bet nesamaksātās summas apmēru.

[17] Attiecībā uz pārējiem pušu argumentiem, tiesa norāda, ka atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *[sk. ECT 1994. gada 19. aprīļa spriedumā "Van de Hurk v. The Netherlands" 61.punktu]*. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 4.punktu, prasītājs ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteikts, ja prasītājs bijis atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, tie piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Tiesa atzina, ka no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 345,60 EUR (Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts).

[18.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu, tulkošanu un rakstveida pierādījumu atgriešanu saistītie izdevumi.

Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumu Nr. 20 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 14., 15.punkts noteic, ka tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanas un izsniegšanas izdevumi, kā arī rakstveida pierādījumu atgriešanas izdevumi vienam pasta sūtījumam ir 2 *euro*; ar tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu saistītos izdevumus aprēķina, nosakot drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjomu lietā.

Lietā, kurā drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjoms ir līdz 250 lapām (viens sējums), tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanas izdevumi ir 5 *euro*. Par katru nākamo drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjomu līdz 250 lapām tiek pieskaitīti 5 *euro*.

Tādējādi no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,00 EUR.

[18] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96., 189.-195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 2304,00 EUR (divi tūkstoši trīs simti četri *euro*).

Samaksa veicama AS "Swedbank" kontā Nr./konta numurs/. Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no sprieduma labprātīgās izpildes termiņa notecējuma līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus no simta gadā no kopējās piedzītās naudas summas 2304,00 EUR (divi tūkstoši trīs simti četri *euro*), ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – valsts nodevu 345,60 EUR (trīs simti četrdesmit pieci *euro* 60 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par dokumentu piegādāšanu 9,00 EUR (deviņi *euro*), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Valsts nodeva iemaksājama – saņēmējs: Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV55TREL1060190911200; saņēmēja banka: Valsts kase BIC kods TRELLV22; Iemaksas mērķis: Valsts nodeva (atbildētāja vārds, uzvārds).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – saņēmējs: Tiesu administrācija; Reģistrācijas Nr.90001672316; Konta Nr. LV51TREL2190458019000; Saņēmēja banka: Valsts kase BIC kods TRELLV22; Iemaksas mērķis: 21490 (atbildētāja vārds, uzvārds).

Dokuments, kas apliecina par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā iesniedzams Zemgales rajona tiesā, Tukumā, Pils ielā 16, 1.stāvā, vai nosūtāms pa pastu vai elektronisko pastu zemgale@tiesas.lv, lai netiktu uzsākta piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2024.gada 31.janvāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese A.Vancāne